

DEO OPTIMO MAX.
UNI ET TRINO,
VIRGINI DEI PARÆ, ET S. LUCÆ,
Orthodoxorum Medicorum Patrono.

QUÆSTIO MEDICA, *
QUOD LIBETARIIS DISPUTATIONIBUS,
*mane discutienda, in Scholis Medicorum, die Jovis, decimâ-quartâ
mensis Novembris, anno Domini M. DCC. LXXVI.*

LUDOVICO DESBOIS DE ROCHEFORT, Equite,
Doctore Medico, Præfide.

An Nutritio sit fluidorum duntaxat reparatio?

Ne benignâ præsertim singularum partium irratione
soluta videtur animalis vita. At nihil est ab omni parte
beatum: elicitus irrigatoris motu calor plurima semper
à substantiâ nostrâ differt & consumit. Miseros igitur
homines, quibus undè vitâ manare debeat, hinc mortem
proficisci necesse sit. Facecite metus mortalium. Ecce damna vestra

* M. DE VALONCOUR, Theos. Auctore.

reparant celeres lymphæ appulsus. Paveant illi tantum qui alienis à naturæ instituto obsoniis cum lymphâ crudâ, crassâ mortem sibi apparent ingeniosi in suis malis artifices. Cæteris verò non hostis, non adulterina, non corrodens; sed amica, sed sincera, sed nutrix lymphâ gignitur. Sed in quo vertitur totus nutritionis cardo? An ut fluida consumpta reficiat? An ut solida abrasa restituat? Ignoscite Boerrhavi manes, ignosce alterum cœli Medici fidus. Etiam si de Nutritione tibi dissentiant recentiores Physiologi, ob signata sunt in scriptis tuis alia quàm plurima reverentiæ nostræ pignora, & eris semper Boerrhavius. Quanquam igitur dixeris avulsas à fluidis moleculas, lymphâ collocante, novis excipi, liceat tamen hanc reparationem ad fluida transferre ab iis in quæ damna non possunt cadere, nec, si cadant, vindicari.

I I.

NUTRITIO est ea functio quâ corpus præsentem conditionem ita servat, ut, quantum per causas extraneas licet, nec crescat, nec decrescat. Si ergo partes quæ corpori eripiuntur solidæ non sint, si defendendo à mutationum vicibus corpori impar sit tentata solidorum restitutio, manebit inconcussum perficiendam fluidis Nutritionem, etiam si nos lateat quonam præcipuè mechanismo peragatur hæc functio. Si enim ab iis refugiendum sit quæ in malignâ luce posita sunt, quot reperias in rerum naturâ quibus temerè creditur? Elaterii effectus quæstui quotidie apponit artificum solertia. De ejus tamen causâ adhuc ambigitur inter Philosophos. Ex quo virtutem magneticam Physica indagatrix detexit, nonne ars nautica è tenebris emergere & quasi recreari visa est? Cur tamen acus magnetica ad septentrionem vergat tu ne quæsieris. Et miraris tibi Nutritionis mechanismum rimanti caligare facem Physiologiæ. En aspice, modò nubem quæ obducta tuenti visus habet at Neoterici eripient. Vasa corporis secundaria constantur fibrâ tum longitudinali, tum circulari, & eâ cavâ. Posito igitur quod fluida dumtaxat reparentur, ubi eorum copia minuetur ut fibris vasorum, v. g. longitudinalibus, harum axes decrescant, ac proindè decrescet etiam vasis circumferentia, quæ nihil aliud est quàm sumptæ simul inter axes distantia. Minuatur illa in fibris circularibus, decrescet harum diameter, ac proindè vas decurtabitur. Summa enim diametrorum uniuscujusque fibræ circularis axem vasis adæquat. Restitue jam quod exhaustum erat fluidum; restituis & pristinam vasis cujusque amplitudinem. Idem dicas de omnibus vasis etiam de capillaribus, & explanata erit Nutritio.

3
I I I.

CORPUS mucosum substantia est, cum aquosis; oleosis & salinis connubio jungi par, pro re natâ fluida concretavæ, imò in crystallos sese componens. Eo corpore ab adulterinis per lacteorum ora, per flexus & angustias vasorum, per repetitos sanguinis gyros depurato, lymphæ perficitur. Duritiem illi summam conciliat calor, quia nempe aquosa è sedibus suis partes igneæ excusserunt. Stabilitâ hæc lymphæ tenacitate, sic Boerrhavius: « sanguis continuâ vi cordis jaculatus in » vasorum parietes eos paulatim atterit. Quid mirum? Attritus metalla » durissima in humanos usus cogit. Quot homines reperire est quibus aer, » attritu repetito eripuit famam suam monumentis malecreditam? Ex- » cavantur ergò in unâquâque fibrâ edacis liquidi motu vacuola mini- » mas lymphæ particulas exceptura, quæ, utpote summè tenax in iis » nidulat». Hanc tamen utramque solidorum ex aliâ parte corruentium, ex aliâ lymphæ cladem avertentis imaginem diù ferre nequit ingenii acies.

I V.

VA S A ob elaterium à fluido per diafolem appellente distendi se sinunt. In systole verò sanguis ad axem quasi ad penetralia se recipit. Hinc dum agunt fluida, solida vincuntur, & vicissim. Minuitur ergo attritus solidorum & fluidorum in se invicem. Et inter obsequiosam utrorumque declinationem avelletur à fibris molecula? Sanè fluidum illud acre vellicat, stimulat, rodit? Nil minus. Dulce, mucosum, acrimonie expers vulneribus instillatur absque doloris sensu. 2°. Nulla datur membrana in humano corpore perspiratorio humori impervia. Hoc humore lubricata sibi invicem impunè alliduntur intestina. Cur similis humor vasa nostra à procacis fluidi in ultiis non vindicet? 3°. Quis nescit vasa sensibus pervia innatare majori minori-ve parti pinguedinis quâ dum deponitur, dum resorbetur, fibræ vasorum illiniuntur? Quid igitur mirum si surgentes fluidi rideant minas? sed demus avulsam à liquido irruente moleculam. Quis Deus inter oscillantes continuo fibras novam componet in vacuolis? An unquam Fabro lignario in mentem incidit ut glutine suo tabulata huc illuc mota compingeret? Quod de Fabro lignario non credis, id de summo Artifice suspicaris; quasi verò nova molecula statim non quateretur, jactaretur, deturbaretur appellentis fluidi ludibrium; quasi verò fibra, dum contrahitur, novum advenam hospes inurbanus non expelleret. Quid, quod, fulmen illud arcessitum ab homine ad hominis perniciem, pulvis pyrius cuti maculas inurit non delendas; quod longè aliter accideret, si restituerentur solida. Moleculas enim veteres & maculatas novæ moleculæ & immaculatæ continuo exciperent.

JA M intelligitur undè prægnans uterus in tantam molem excreſcat, Depluunt enim in cava fluidi prius neſcia latex lymphaticus & ſanguineus. Concipitur undè ſecto cujuſlibet partis nervo, partem illam occupet antefignanus gangrenæ pallor. Imminutâ enim vi ſolidorum in fluida ſtagnant in vaſis humores non ita crediti, nec capillaria ſolutant. Explicatur & pueritia & virilis ætas, & ille artis noſtræ ſcopulus ſenium. 1º. Enim vaſa noſtra ab omni cujuſlibet materiæ inſarctu libera ſunt. Hinc ſlacciditas muſculorum, debilitaſque corporis. Ut autem crevit corpus, jam terrâ, ut aiunt Chymici, alkalina fibræ ingurgitantur. Hinc firmitas muſculorum & machinæ robur. Serpit in dies ingurgitatio & in ſenectute res eo adducitur ut omnem nutrienti fluido viam præcludat oſſea ſerè fibrarum rigiditas.

At, inquires, ſi Nutritionis ratio nihil poſtulat niſi ut ſervetur vaſorum & axis & diameter, cur quocunque fluido, v. g. aquâ Nutritio non abſolvitur? Cur potius nimios aquæ potus ſequitur cacochymia & hydrops? Quia nempe aquam nimia copiâ epotam vaſa eructant, & antequam ad capillaria perventum ſit, textus cellularis imbrem inimicum accipit. Aliundè requirebatur an Nutritionem materia quæ, niſi aquoſæ parti maritata concreſceret & ſic, tùm cæteras, tùm præcipuè oſſeas corporis fibras induraret. Alliditur ergò ad varia phænomena Boerhavii opinio, ex iis verò noſtræ aſſulget nova lux: quid igitur ſupereſt niſi ut concludamus:

Ergò Nutritio eſt fluidorum duntaxat reparatio.

DOMINI DOCTORES, DISPUTATURI.

M. Joannes-Baptiſta-Eugenia DUMANGIN,
Chirurgiæ Latino Idiomate Profeſſor.

M. Thomas LEVACHER
DE LA FEUTRIE.

M. Bertrandus DUPUY,
Scholarum Profeſſor deſignatus.

M. Joannes COLOMBIER.

M. Joannes-Carolus DES
ESSARTS, Soluberrimæ
Facultatis Decanus.

M. Joannes-Baptiſta LANGLOIS.

M. Guido DANIE DES-
PATUREAUX.

M. Cleviadus VACHIER.

M. Ludovicus - Claudiuſ
BOURDELIN, antiquior
Scholarum Magiſter, anti-
quus Facultatis Decanus,
Regiæ Scientiarum Academiæ,
Regiæque Societatis
Berolinenſis Socius, in
Hortiſ Regio Chimiæ Pro-
feſſor & Galliarum Principum
Medicus primarius.

Proponebat Pariſiſ JOANNES-FRANCISCUS MARINIER, Soluberrimæ
Facultatis Medicinæ Pariſienſis Baccalaureus, 1776. A SEXTA AD MEDITIUM.